

ningsloven og skatte- og afgiftslovgivningen. Regeringen mener ikke som Enhedslisten, at det er rigtigt at gøre det til en pligt for kommunerne ifølge planloven at udarbejde alternative lokalplanforslag eller afholde lokale folkeafstemninger, hvis et lokalplanforslag indebærer nedrivning. Kommunerne kan vælge at bruge en af disse muligheder, hvis de ønsker det, men det er regeringens opfattelse, at det fortsat skal være en frivillig sag. At der så er mange forskellige muligheder for at tilskynde kommunerne på dette område, er ikke nogen hemmelighed.

Jeg har principielt sympati for tanken om, at der skal være valgmuligheder, når vi taler om den lokale planlægning. Det gør den lokale debat bedre, og det styrker grundlaget for beslutningerne. Men til syvende og sidst er det nok klogt, at så meget som muligt hviler på tilskyndelse og incitamenter og ikke på pligt.

Hvad angår spørgsmålet om myndighedernes mulighed for at gribe ind over for bevaringsværdige bygninger, der forfalder, har jeg drøftet det med boligministeren, og han og jeg er enige om, at de gældende regler i bygge-lovens § 14 er tilstrækkelige. Men også det spørgsmål må vi have mulighed for at drøfte undervejs i udvalgsarbejdet.

Jeg har den samme opfattelse som Enhedslisten, nemlig at vi med kommuneatlæssene har et godt og indarbejdet værktøj, som sikrer de kommuner, der har fået udarbejdet et atlas, det bedst mulige grundlag for deres planlægning på bevaringsområdet. Alle de kommuneatlaser, vi har indtil nu, er udarbejdet på frivillig basis. Det princip ønsker regeringen ikke at opgive, men jeg vil gerne i forbindelse med udvalgsbehandlingen drøfte, om vi kan gøre atlasarbejdet endnu bedre. Mit udgangspunkt vil være, at der fagligt set kan være behov for at gennemføre yderligere 50-60 kommuneatlaser, og at disse i større grad end hidtil må og kan medfinansieres af kommunerne selv. Men jeg har ikke lagt mig fast på, hvor stor en andel af udgifterne kommunerne skal bære i fremtiden.

Jeg er også enig med Enhedslisten i, at vi skal undersøge, om det er muligt at udvide atlasarbejdet med en vurdering af det økologiske aspekt. Skov- og Naturstyrelsen er ved at afslutte et udredningsarbejde om dette spørgsmål, som jeg håber vil kunne udvide save-registreringerne med et økologisk aspekt.

Med de positive drøftelser her i Folketinget den 17. januar sidste år om regeringens kultur-miljøredegørelse som grundlag har jeg haft en

række drøftelser med boligministeren. Vi er enige om, at der først og fremmest skal sættes på at skabe grundlag for etablering af bevaringsfonde el.lign. i det forslag til byfornyelseslov, som boligministeren netop har fremsat. Hermed skabes der mulighed for, at en del af byfornyelsesmidlerne kan benyttes til de bevaringsværdige bygninger, hvis kommunerne ønsker det. På den måde kan vi ikke alene drage nytte af de erfaringer, vi har med de forsøg med byfonde, der allerede er gennemført i forskellige kommuner, men også af erfaringerne med den udvidede tilskudsordning, der var gældende i perioden fra 1993 til 1996.

For god ordens skyld skal jeg tilføje, at også det forslag om ændring af bygningsfredningsloven, vi drøfter, indebærer mulighed for at give støtte til sådanne lokale fonde. Men jeg vil ikke lægge skjul på, at mine forventninger er, at hovedparten af de økonomiske midler skal hentes i byfornyelsesmidlerne, og det synes jeg er en glimrende idé. Jeg synes i det hele taget, at vi set ud fra et bygningsbevaringssynspunkt skal være glade for, at vi har en boligminister her i Danmark, der er så positiv over for disse aspekter. Det er en mand, man aldrig går forgæves til, når det drejer sig om en god sag på miljøområdet, og her har vi virkelig en god sag.

Enhedslistens forslag om skattemæssige fradragsordninger m.v. vedrører ikke de lovfor-slag, regeringen har fremsat, men derimod skattelovgivning. Når vi har valgt ikke at foreslå ændringer af skattelovgivningen, skyldes det, at hovedparten af de skattemæssige fradragsordninger, der knytter sig til de fredede bygninger, er målrettet mod konkrete byggearbejder. Det princip er efter min opfattelse rigtigt, og det er der sådan set ikke nogen grund til ændre på. Dog synes jeg naturligvis, at vi skal overveje mulighederne for at give skattefrihed for økonomiske tilskud til bevaringsværdige bygninger på lige fod med tilskud til fredede bygninger, som tilfældet var efter den udvidede tilskudsordning, jeg omtalte før. En sådan ordning vil imidlertid kræve, at der kan foretages en klar afgrænsning af begrebet »bevaringsværdige bygninger«.

Når jeg trods dette princip alligevel ikke, som Enhedslisten ønsker, vil inddrage den ejendomskattefritagelse, som ejere af fredede bygninger kan opnå, hvis de har underskrevet en bevaringsdeklaration, skyldes det, som også det tværministerielle embedsmandsudvalg – det såkaldte Ole Christiansen-udvalg – påpeger, at